

Bilješka.- Propis da teretnicu potpisuje i krcatelj danas je u praksi veoma rijedak, a vuče svoje porijeklo iz starijeg francuskog prava. Interesantno je navesti da Uredba o brodarskim ugovorima i ugovorima o pomorskim prijevozima koja sadrži provedbene odredbe za francuski Zakon o brodarskim ugovorima i ugovorima o pomorskim prijevozima u čl.37. zahtijeva da teretnicu potpiše i krcatelj, pa je problem koji se raspravlja u gornjoj presudi i dalje u Francuskoj aktuelan.

B.J.

DISTRIKTUALNI SUD ISTOČNOG
DISTRIKTA MICHIGANA

Presuda od 31.V 1962.

Chesapeake and Ohio Railway Co.,
c/a United States of America

Nasukanje - Pošto je utvrđeno da plutača nije bila na svome položaju tri dana nakon što se tužiteljov brod nasukao na pličinu koja je tom plutačom trebala biti označena, sud smatra da se plutača nije nalazila na svom oglašenom položaju ni u času nesreće - Budući da SAD odgovaraju za pomorske znakove, SAD treba da odgovaraju i za štetu nastalu nasukanjem broda, jer je to nasukanje bilo izazvano upravo propustom Obalne straže da na odgovarajući način vodi brigu o položaju plutače

Brigu o plutači vodio je odred Obalne straže sa službom na samom svjetioniku. Jedno vrijeme su ljudi iz odreda nadzirali položaj plutače pomoću nekog skalupljenog zurila, a kasnije su dapače promatrali tu plutaču samo stojeći uz jedan unutarnji dovrtak svjetioničarske kućice, snimajući položaj plutače poprijeko sobe kroz prozor. Ukoliko je plutača s opisanoga položaja promatrača bila vidljiva u odredjenom kutu prozora, smatralo se da je ona na svome pravom položaju.

Jasno je da se na ovaj način eventualna promjena položaja plutače nije mogla utvrđivati za sve smjerove mogućeg pomicanja.

Iako je svjetioničar svojedobno zatražio da mu se stavi na raspolaganje odgovarajući instrumenat, kojim bi mogao precizno utvrđivati položaj plutače, njegova je molba bila odbijena samo zato što Komanda Obalne straže nije običavala opskrbljivati svjetionike ovakvim instrumentima.

Troškovi popravka broda "Pere Marquette 22" iznosili su US dolara 261.736.17; nagrada vještaku koji je nadzirao popravke US dolara 3.600; troškovi opremanja supstituiranog broda koji je preuzeo službu dok je brod "Pere Marquette 22" bio na popravku, kao i troškovi rasporemanja toga broda nakon što je "Pere Marquette 22" ponovo preuzeo svoju službu iznosili su US dolara 6.366. Sveukupni troškovi nastali nasukanjem broda "Pere Marquette 22" iznosili su prema tomu US dolara 271.672.17.

Na osnovi izloženog činjeničnog stanja sud je obvezao SAD da tužitelju naknade štetu u gornjem iznosu iz slijedećih razloga:

Budući da je osoblje Obalne straže sa službom na svjetioniku bilo zaduženo da vodi pomnu brigu o pomorskim znakovima kojima je bila označena pličina Kewaunee Shoal, te budući da se eventualno pomicanje plutače u sjevernom ili južnom pravcu pomoću odgovarajućeg instrumenta moglo s lakoćom utvrditi, sud smatra da je u konkretnom slučaju Obalna straža znala za pomicanje plutače.

Propust Obalne straže da upozori zapovjednika broda "Pere Marquette 22" da se plutača ne nalazi na oglašenom položaju, predstavlja u stvari neposredni uzrok štete koju je taj brod pretrpio.

Što se tiče zapovjednika broda "Pere Marquette 22" sud smatra da je on upotrijebio svu dužnu pažnju u vođenju navigacije kad se pouzdao u tačnost oglašenog položaja plutače, i kad je plutaču obilazio na udaljenosti koju bi svaki oprezni navigator primijenio prigodom promjene kursa u cilju uplovljenja u luku Kewaunee.

(AMC 1966, str.1833)

E.D.